

Philippus Decius super Decretalibus.

nasterii religiosos imperatio fit pbatur hic per loca a spali: qz si conceditur specialiter religiosis cisterciensibus ergo videt qd nō sit de iure cōmuni. Ita tamen rō quā Abb. adducit absolute nō pedit quia qnies specialiter alicui conceditur qd tamē generaliter cōpetebat vt not.in.c. s.co. et glo. ibi. facit ter.in.c.aduersus. j. de here. Dicū tñ Abb. in se verū videt qd non reperit iure cantū qd qualitate ordinis debet mētio fieri sed sufficit qd certum sit cōtra quos rescripti imperatur. Et si dicat si constabit de monasterio et cōstatut de qualitate ordinis monasterii dico qd illud uerū est sed satis est qd in imperatione nō regris qd hoc exprimatur. et vñ rescripta dato qd supior ignorat qualitatē religiosi. C Tertio no. qd vbi priuilegiū dat formā rescriptis imperatiōnis nō valet rescriptū nō seruata forma tradita in priuilegio. Et in Abb. hic nō bñ allegat iste ter. qd rescriptū imperatur cōtra priuilegiū debeat facere mētionem qd hic de priuilegio sup decimis nibil dicit s3 folium de ordine. Sed aduentendū est qd imo videtur bene pbari hic qd rescriptū imperatur contra priuilegiū non vñ non facta mētio ne de priuilegio qd rescriptū respicit ordinē quenienti in quo isti erant priuilegiati et de tali priuilegio dñ mentio fieri qd rescriptū est contra priuilegiū et hoc modo bene allegat. ita hic ter. allegat Spe. in ti. de rescr. p̄fentatione. qd rationē quoqz eius cōtra quem imperatur rescriptū. in vers. itē excipit. beneverunt est qd de tali priuilegio decimā nō dñ mentio fieri qd respicit perem p̄toriā exceptionē cui nō derogat p̄ rescriptū et tali casu rescriptū nō est cōtra priuilegiū. c. s. de lit. cōtest. in. vi. et dicti fuit i. c. s. et Abb. hic se inferius declarat. Et p̄ istum ter. Bal. hic col. iiii. per. istud. c. et argamēti. dicit qd nō valet rescriptū imperatur sup feudo nō facta mētione feudi: qd causa feudi p̄prios habet indices ut no. in. ceterū. de iudi. Et pari ratiōne Bnd. sciu. infert hic col. iiii. ver. ex hoc infero qd nō valet rescriptū cōtra scholarē nō facta mētione qd sit scholaris qd scholarē p̄prios habet indices. aut. habita. C. ne filius p̄ patre. Mōder. dicit aduentendū esse qd isti cistercīes non habet p̄prios iudices inno nō sunt exempti vt Im. hic in s. dicit et ideo nō videatur bene inferri qd Bal. et Ang. sicut hic dicit. Et cōsiderandū est qd cum isti cistercīes essent priuilegiati respectu fori vt nō possent conueniri non facta mētitione de ordine ipsorum ideo nō valet rescriptum per qd tollitur priuilegiū fori nisi sit facta mētio de priuilegio et sic causa feudi et scholarē. In causa feudi facit qd no. Signo. cōsi. ccxv. quidam do. Janol. vbi inquit quod natura bonorū feudalitatis est separata ab alijs id de causa feudi nō p̄ facta dispositio nisi exprimat. Et in casu scholaris facit qd no. Abb. in. c. in priu. de presump. C In glo. s. de intellectu decretalis. j. videbimus. Et hic que Abb. hic dicit referendo Cal. habet qd priuilegium restringitur ad causam ei⁹ limitatā in quo late insitūt. ab. b. et addatis qd priuilegiū est stricti iuris et nō extendit ad aliam ne ad alia personam vt no. Bal. per illum ter. in. l. als. in. c. de legi. et facit ter. in. c. sane. vbi Abb. de priu. et id. Abb. in. c. querelā. col. iiii. de elec. et ista cōclusio limitatur prīmo nisi ex stricta interpretatione priuilegiū rediceret inuitile qd taliter vñ interpretari aliquid operet. c. in bis. de priu. vñ Abb. et no. Ant. de bñ. s. c. dilect. col. iiii. oppo. de fo. cōp. facit c. pastoralis. in priu. de app. c. s. vt dixi ibi. Scđo limitat nō habere locū quād priuilegiū posset esse inutile qd talis penitētia etiā facit qd priuilegiū late debeat interpretari. c. l. de priu. in. vi. et glo. ibi in verbō nō debet. et no. abb. in. c. quā sit de iude. Tertio predicta conclusio pedit qd priuilegium derogaret iuri cōmuni secus est si derogaret speciali statutoy cōsuetudini: qd tūc sit lata interpretatio vt no. ant. de but. per illum ter. hñ vñ intellectum. in. c. col. in. s. col. vñ. et in. c. post electionē. ibi ad decanū et alios canonicos vestros. s. de elec. et in. c. post electionē. ibi ad decanū. de cōces. hñ. Nam ideo specialiter decan⁹ nominat qd ipse est honorabilis p̄ capl. vt p̄ gl. in. d. c. c. inter vñiuerſas. S3 hoc facit: qd decan⁹ dñ a plurib⁹ archip̄b̄yter. ad hoc de offi. archi. et archidi. est maior archip̄b̄yter qd illi est subiectus. d. c. ad hoc. et i. c. s. de offi. archip̄b̄yter. Et cum in ista ecclēsia est archi. vt probatur hic in s. potius illi scribēt. fuisse attenta maiori dignitate. Et ideo dicuntur videtur qd hic et in iuribus pallegatis scribat decan⁹. qd agebatur de ipsius interesse. Uel quia in illis casib⁹ ipse habebat potestatē de cōsuetudine fatēte: qd officium decani est potius de cōsuetudine qd de iure vt per glo. c. et parte de cleri nō residē. C In ter. ibi de dignari nō debet. differentia est inter verbum dignari et indignari. vt per glo. tñ. dñ. in. c. vera. de quo tamen archi. ibi ba. post altos qd anteqz quis sit cōsecratus in episcopum nō dicitur promotus per istum tertium cōsūmētō principium cum fine. Sed hoc dictum dubitabile videtur qd electus promotus videtur vt probatur in. c. cum in cūctis. s. hoc sane. cum glo. in. verbo primo facit ter. i. c. super his. de accusa. et text. hic dum dicitur quod tempore date erat canonicus et archidiaconus. nam si electus fuisse dixisset illum fuisse electum sicut dixit de archidiaconatu et canonicatu. Nec obst. quod dicitur quod nō erat cōsecratus qd intelligitur nec electus per. s. dicta et qd terminus promotus videtur terminus communis. c. nō magis. i. s. t. c. s. in. s. ne clerici vel mona.

Philipps decius.

Am te. C ſummatur et diuiditur vt per abb. In ter. ibi si bene meminimus. et in s. mili dicitur nō fallor in. l. in priu. ff. de insti. et in. l. in s. in fine. ff. de origi. iuri. Ita in verba pro affirmativa simplici accipiuntur ve not. Bal. et docto. in. d. l. j. ff. de iusti. et iur. C In ter. ibi decano et ecclēsiae facit ter. i. c. et parte decani et capituli. i. c. o. et in. c. cum inter vñiuerſas. ibi ad decanum et alios canonicos vestros. s. de elec. et in. c. post electionē. ibi ad decanū. de cōces. hñ. Nam ideo specialiter decan⁹ nominat qd ipse est honorabilis p̄ capl. vt p̄ gl. in. d. c. c. inter vñiuerſas. S3 hoc facit: qd decan⁹ dñ a plurib⁹ archip̄b̄yter. ad hoc de offi. archi. et archidi. est maior archip̄b̄yter qd illi est subiectus. d. c. ad hoc. et i. c. s. de offi. archip̄b̄yter. Et cum in ista ecclēsia est archi. vt probatur hic in s. potius illi scribēt. fuisse attenta maiori dignitate. Et ideo dicuntur videtur qd hic et in iuribus pallegatis scribat decan⁹. qd agebatur de ipsius interesse. Uel quia in illis casib⁹ ipse habebat potestatē de cōsuetudine fatēte: qd officium decani est potius de cōsuetudine qd de iure vt per glo. c. et parte de cleri nō residē. C In ter. ibi de dignari nō debet. differentia est inter verbum dignari et indignari. vt per glo. tñ. dñ. in. c. vera. de quo tamen archi. ibi ba. post altos qd anteqz quis sit cōsecratus in episcopum nō dicitur promotus per istum tertium cōsūmētō principium cum fine. Sed hoc dictum dubitabile videtur qd electus promotus videtur vt probatur in. c. cum in cūctis. s. hoc sane. cum glo. in. verbo primo facit ter. i. c. super his. de accusa. et text. hic dum dicitur quod tempore date erat canonicus et archidiaconus. nam si electus fuisse dixisset illum fuisse electum sicut dixit de archidiaconatu et canonicatu. Nec obst. quod dicitur quod nō erat cōsecratus qd intelligitur nec electus per. s. dicta et qd terminus promotus videtur terminus communis. c. nō magis. i. s. t. c. s. in. s. ne clerici vel mona.